

Bréfa- og málasafn 1956

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Menntamálaráðherra – Bréf – Árni G. Eylands
– Árni Vilhjálmsson – Borgarfégetinn í Reykjavík – Edward Lawson – Einar Guðmundsson – Gunnar
Jóhannesson – Jarprúður Pétursdóttir – Jón Sigfússon – Jónas Magnússon – K.M. Murphy – Kristinn? –
Páll Zóphaniasson – Sigurður Björnsson – Valtýr Stefánsson – Símskeyti með áritun Björns Bjarnasonar
– Þór, blað sjálfstæðismanna á Neskaupsstað

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-20, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

afgr. forsh. Ein. segi vera: 'legg'

Siglufirði, 15. júní 1956.

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson.

Góði vinur.

Ég þakka þér kærlega fyrir síðast. Fundurinn þótti ágætur og var almenn ánægja meðal allra manna með hann. Jafnvel töluðu kommúnistarnir einnig um, að Hraðslubandalagsmenn hefðu fengið maklega útreið á fundinum.

Erindið var annars þetta: Næstu daga býst ég við, að Þorsteinn Einarsson, íþróttafulltrúi fari fram á samþykki þitt til að ráða Jónas Ásgeirsson, skíðakappa héðan frá Siglufirði til að annast skíðakennslu hér á Norðurlandi næsta vetur. Hefir Jónas áður kennt á skíði tíma og tíma hér norðanlands.

Væri mér gerður greiði, ef þetta gengi í gegn með Jónas. Hefir hann beðið mig um að snúa mér til þín út af þessu; hann er ákveðinn sjálfstæðismaður og hefir jafnan verið það.

Annars er lítið að fréttu. Ég er við öllu búinn, en heldur engan veginn vonlaus.

Með bestu kveðju

þinn einlægur

Stefán Sigurmundsson

Ágallavegi 23. 5/1 1956.

Heittuik. meirnam álaráðherra!
Íslandan fyrir þessum línum v sí
ad meir finnst sorur minn Baldurinn
Byrjúnsson vera teittur íelli, þar
sem hann slunda namni síð Fónsköt-
ann í Reykjavík. Í fyrri veltu
tók hann 1. og 2. tekk þannan,
(og var áður gæmfróðingur) en
sökum misstíðnings mátti hann
ekki ^á Leikniþrófi annars tekkja,
og mátti ég þú ekki bít. Þeirra
tók hann þó þetta próf, en var
þá teið ad glata öllum hinum
prófaðum hans í öðrum tekk
og þar með var ill prófheiddin
í þeim tekk og ógild.
Ef þetta eru skólareglur, þá

Þeygjum mið stöku fyrir þú, en ef
um réttloti er að ræða þá þer er
það traust til yðar, sem aðstað marmo
þessara mála að sjá um að

þetta verði lagfark og þann fái
sitt sæti í þriðja bekk.

Það er ekki þessi tveir mánuðir
sem þann verður að vera mið marm
að spólfur, sem ég er að fast um,
heldur er það réttloti sem mi
firmt felast í þessu, sem er
ekki þoli.

Víðingafyllt.

Jar þriðir Petursdótti

Hjallauegi 23

Sími 80441.

Fyrstu bekkjar próf voru
áæt og eftir þú sem
þann fylgdist með annars bekkjar prófum
þá voru þau ekkert síðri.

Stordal 31 Jan. 1956

Kari Þorsaleisráðgjafi 'Olafur Þorv.'
fulln eru á sínu heimil þeim
þy var því stultu sidan sladdur á skrif-
slöpu Þalsleins kirkissmas fullbrúa
mennta mála ráðgjafi Bjarna Benediktsson
vegna byggingar skolasjóva íbúdar á
fálbergi og viðbót við skólann þar. Þy var
á gefa Þalsleini yfi líf um kostnað
byggingarinnar sem er rú þeim, og
húsið hefið í hærslu líf fullra máta,
og er kostnaður allur við kr. 530.000,-
Ríkissjóður á á gæða 3/4 hlutu kostnaður
þa kr. kr. 397.000 Þá þessari úpphæð er
homið rúmt. kr. 76.000,-

Jafnhliða þessari skila þeim líf Þalsleins
spurti þy hann hversu og mátt. vanta
um endur gæðslu úr Ríkissjóð. rú á
máttum úpphæð byggingar kostnaðum. Sagði
Þalsleini á þá yfi veit líf meir en
homið er því ári 1955.

Þalsleini sagði; á þá væri ehti mennta-
mála ráðgjafi. Þy þóttu mála sjóvi sem
hefðu mátt þy skipulingu á gæða, heldur
væri þá þy veitinga nefnd alf. og sagði

hamn verisamlega við mig; ef ég væri ein-
hverjum vel kunnur í fjárveitinga-
nefndum, sta fara þil þingmannsins sem
geta haft áhrif á viðskulurum Skrifans,
þess vegna kom mér í hug að skrifa
þess þessur linnur.

Ég þekki engan sérstaklega í fjárveit-
inga nefnd, og heldur ekki B. Benediktson
drams málariðh. Svo mér, en þessi mál
hegra þil rötnegris þann.

En ég er með þessi Skólahúsbýggingar-
fjármið mín heita öll á þrival lánnum
sem er komið langt um þann þann
greiðslu þenna sem ég hef lofað, að
náttúrulega fullum vatta, sem er vafa
samt að ríkissjóð ^{taki} sein hluta þátt í.
Svo er líka buið að taka hvern einasta
lgrí ein Sveitarstjórnun, um þann
þann eigin þann þann þil byggingarinnar.

Ég vona þu fastlega og geti ríð þyrt, að
þu þil viðbótur á árinu sem líd 1955
la 100 þil 130 þús. kr. sem þann ein
ríkissjóð, þu hefi þetta þann þann þann
eftir þessa ein. Þann og ég hef í aðal
alríðum lgrí þessum þann þann okkar
í þessum byggingar málum, þessi

mei mjög varð um ef þú vildir, og
heldri þá hafa þóttu, á þetta ákvefnum
þinum, hvorð heldur er við fjárfestingu mefnd
alþ. eða ríðherran Þjáma Benediktsson.
Satt á segi skammt og meiri þú ert komur
með þetta krabba og bíð þig velværingar á þú.

Þú vinsinnur og vörðingur
og hvern lífðing

Jónas hárnýing

Reykjavík í Febrúar 1953

Sent í Fellaþrepp

Kæri vin.

Þá er búið síðasta þing þessa kjöttímabils. Kosningar standa fyrir dyrum og mun verða kosið 28. júní eða 5. júlí. Mér hefur ekki auðnast að finna ykkur eins oft og ég hefði óskað, og halda vildi ég meiri kunningsskap við hvern einstakan ykkar en ég hef getað gert. En liðið er liðið, og um það tjáir ekki að sakast. Ekki lofa ég bót og betrun, það fer eftir, hvern tíma ég hef, en ég vona þó alltaf að geta svarað öllum ykkar bréfum og reynt að reka ykkar erindi. Allmargir kjósendur okkar Halldórs hafa óskað eftir því að við yrðum áfram í kjöri, vilja fá okkur til þess að vera áfram þingmenn ykkar. Ekki veit ég hvað meirihluti Fellnamanna segja við því. Við Halldór höfum ákveðið að verða við þessum óskum manna, og verða aftur á lista og þá í sömu röð og síðast, ég efstur, Halldór annar, hverjir sem svo verða í 3ja og 4. sæti. Nú vildi ég vona að ýmsir vildu fylgja okkur að málum, og til þess að menn viti frekar um s. tarf okkar fyrir héraðið vil ég segja nokkuð frá einstaka atriðum af því, sem ég tel að við höfum gert vel fyrir það. Ég vil þá fyrst nefna að strax og Halldór kom á þing fékk ég því ráðið, að hann var settur í fjárveitinganefnd. Sú nefnd hefur allra manna mest að gera, og þýðir ekki að hafa þar slöpingja. En hún er ráðamesta nefnd þingsins og ræður yfirleitt afgreiðslu fjárlaga. Það sem hún leggur til um fjárveitingar er yfirleitt samþykkt, en það sem hún leggur á móti drepið. Síðan við Halldór komum saman á þing, hafa verið veittar kr. ca. 23 milljónir til brúargerða. Af því hefur mál lagt 1/8 farið í Norður-Múlasýslu. Aðeins minni hluti af vegafé hefur farið í sýsluna hlutfallslega, og sýnir þetta hvernig haldið hefur verið á ykkar málstað í nefndinni. Þetta eru Halldórs verk, og ég fullyrði að þar hefðu engir aðrir gert betur, og muni ekki gera betur, þó skift væri um, enda óvíst hvaða aðstöðu þeir fengju í nefndinni.

Eftir að sjálfstæðið, smana með komnum, drap frumvarp okkar Bernharðs um sveitasíma, sem leysti símamál sveitanna á 10 árum, tók ég upp að flyta fyrir lagningu símans með útvegum lánsfjár. Var ég fyrsti maður, sem það gerði, en síðan hefur Eysteinn, Karl og Jón Rálmason, Steingrímur og Bernharð tækið upp sama háttinn. Með þessu hefur sími komið á 37 bæj sem hann væri ekki kominn á að öðrum kosti. Þetta snertir ekki Fellin að vísu, en bæði Tungu, Hlíð, Vopnafjötö og Hjaltastaðapinghá.

Utan þings tel ég að ég hafi getað gert nokkurt gagn t.d. í harðindamálinu. Ég ætla ekki að hæla mér af frammistöðu minni, en fullyrði, að hefði ég ekki ávalt séð um að Stéttasambandið hefði hey, og fengið ráðið hvernig því var dreift á þær milli 20 og 30 hafnir, sem senda þurfti það á, þá hefði þó ekki væzt úr eins og það gerði. Og þegar við Eysteinn fórum síðar að ráðgera hvernig fjárhagurinn yrði reistur við og stönsuðum við hallærislánin, þá var erfitt við að eiga, því vitað var að málið poldi ekki umræður í Alþingi. Eftir að ráðherrar sjálfstæðismanna voru á endanum búnir að ganga inn á þau, höfðust þau fram án umræðna, sem heimild.

En með þessu var afleiðingum harðaranna ekki bjargað. Menn höfðu að vísu margir sagt að skakkaföll væru lítil, en reynslan sýndi bæði að fénaði stórfækkaði og efnahag hrakaði.

Ég hafði 1943 bent á að reynaði væri að bólusetja fé til að auka mótstöðu þess gegn garnaveikinni. Þessu var enginn gæmur gefinn þá en eftir að Páll sonur minn kom heim og Keldur tóku til starfa var farið að gera tilraunir til að búa til bóluefnið, og síðar að prófa það á lömbum í Hreppum. Þær tilraunir virtust benda til þess að töluverð vörn væri í bólusetningunni. Þegar drepit var niður fé í Hreppunum, varð að fara tilraunina, og var hún að mínum tillögum ferð austur. Og í haust sem leið var sala bóluefnisins gefin frjálts og öll lömb milli Melrakkanesgirðingar og Axarfjarðarhreiddar bóluset. Enn er ekki fullreynt hvert gagn verður að bólusetningunni, enda látið undan þrýstingi með að fá það áður en það er fullreynt, og eins líklegt að það taki breytingum og það að farið var að selja það geti dregið meira á langinn að framleiðsla þess komist í hið besta horf. Að boði Búnaðarsambands Austurlands var fundur haldinn að Egilsstöðum í sumar til að ræða um garnaveikimál. Að honum loknum tók ég mér fyrir að rannsaka ástandið. Ég aflaði mér upplýsingar um skuldir manna og bústærð um báðar Múlasýslur og N. Þingeyjarsýslu. Það kom þá í ljós að skakkaföllin af harðindunum voru miklu meiri en menn þá vildu kannast við. Harðindalánin voru alls harri en nam verði alls aðkeypts heys og matvæla í harðindunum og áttu því að geta jafnað fjárhagsafleiðingar þess, ef ekki hefði komið annað til. En það hefur verið, og er þar talað um garnaveikina, og að fé hafi þessvegna fækkað. Vafalaust þá líka rétt, en skýrir ekki málið til fullst, því fjárfækkunin er eins mikil hjá ýmsum, sem garnaveikin er ekki komin til, og hinna sem hafa haft hana. Hér þurfti því meira en harðindalánin. Uppeldisstyrkir á lömb sem sett voru á í stað kinda, sem drepist hafa úr garnaveiki hefur

verið látinn í milli 10-20 ár, en austfirðingar lítið hirt um að taka þá. Í fyrra 1951 fengum við Halldór þá hækkaða í 70 kr. á lamb, og nú var spurningin hvað ætti að fá þá hækkaða. Við Halldór og Eysteinn unnum síðan að því við Sæuðfjár sjúkdómanefnd og landbúnaðarráðherra að fá uppeldisstyrkinn hækkaðan og endaði það með því að hann var hækkaður í 150 kr. á bótaskyldt lamb, sem sett væri á . Á lömb ásett 1951 fengu Fellnamenn í haust 83700, og fá aftur tilsvarendi að ári á lömbin, sem sett voru á í haust. Margir héldu að þetta væri nóg, en ég sá að svo var ekki. Það voru ekki aðrir en þeir, sem höfðu haft garnaveiki í fé sínu, sem gafu orðið uppeldisstyrks aðnjótandi, en hækkan fjárstofnsins, og söfnun skulda hafði líka orðið hjá öðrum, sumum í lítið smærri stíl. Ég fór því að leita hófanna hjá böndunum, um það hvort þeir gætu ekki lánað hreppsnefndum til þess að þær lánuðu böndum, svo þeir gætu haldið gimbrarlömbunum, og þyrftu ekki að láta þau upp í ársviðskiftin. Þessi málaleitun mín gekk illa. En hún leiddi þó til þess að Búnaðarbankinn bauðst til þess að lána Kaupfélögum svo þau gætu lánað böndunum, og þyrftu ekki að taka lömbin upp í ársviðskiftin. Þetta var þó bundið því skilyrði, að þeir sem fengu lán til lambakaupa ættu nóg og góð hey, svo þeir gætu farið reglulega vel með lömbin, og helst fengið af þeim arð - lambstrax gemlingum. Eftir að ég hafði fengið þessa niðurstöðu fór ég snögga ferð austur hitti Kauðfélagsstjórana nokkra og sagði þeim frá hvernig mér sýndist ráðlegast að reyna að flýta fyrir fjölgun fjárins á garnaveikisvæðinu. Féllust þeir á það, og á þessum grundvelli fengu kaupfélögin svo öll lán, og hvort það sem ég hafði stungið upp á (K.H. $\frac{1}{2}$ millj.) og afleiðingin varð sú að nú eru meir en helmingi fleiri lömb sett á í báðum Múlasýslum, en nokkur tíma hefur verið áður.

Ekki veit ég hvort mönnum líkar þessi afskiftasemi mín, en sem þingmaður ykkar vildi ég gera mitt besta til þess að flýta fyrir fjölgun fjárins aftur, og viðreisnar efnahags manna. Og ég vona að mér hafi tekist það nokkuð, og er ekki viss um að öðrum hefði tekist það betur, enda enginn eystra, sem bað mig að útvega lán, svo hægt væri að setja fleiri lömb á, og heldur fálega tekið af sumum í fyrstu, er ég minntist á það. En af þessu vil ég að þið sjáið, að stundum geta aðrir en menn á Alþingi ýtt framkvæmdum af stað, þó það gefi alltaf orðum manna meira gildi, að geta talað sem þingmaður, en sem venjulegur óbreyttur borgari.

Um pólitíkina ræði ég ekki, en ég vildi láta ykkur vita það sem ég þegar hef sagt, til þess að þið gætuð frekar áttað ykkur á viðhorfinu gagnvart okkur Halldóri sem mönnum og þingmönnum, en þið getið eftir einum ómerkilegum framboðsfundi, þar sem oftast er farið þannig með tímanna að lítið upplýsist sem gagn er í.

Það hefur starfað samflokka stjórn, og líklegt er að svo verði að vera eftir kosningar, því ekki er líklegt, að við eða sjálfsteið nái meiri hluta. Og í slíkri stjórn er aldrei stjórnað eftir flokksstefnum. Því skiptir þá oft mestu máli að þingmennirnir séu sanningsgóðir og samvinnuþýðir, og að öðru góðviljaðir og starfsviljugir fyrir kjósendur, sem mjög oft þurfa að njóta aðstoðar þeirra í einu og öðru.

Ég er nú að verða gamall. Þegar kosið verður næst 1957, þá verð ég 70 ára, og þá hætti ég. Þetta er því í síðasta skifti, sem ég bið mig fram. Mér þætti mikið miður, ef það sýndi sig í vor, að ég hefði mist fylgi frá síðustu kosningum. Ég tel mig ekki hafa unnið til þess, hvorki sem maður, né þingmaður. Þessvegna bið ég núna flokksbræður fyrst og fremst, en líka aðra sem vilja hafa mig þingmann næstu 4 árin, og nenna að koma á kjörstað og kjósa, að stuðla að því, eftir því sem hægt er, að við Halldór fáum nú það flest atkvæði, sem við höfum fengið.

Með kærri kveðju,

Páll Zóphóniasson

D. - listinn

hlaut gild	16.427	atkv.
Auk þess af landslista	501	"
	<hr/>	
Samtals	16.928	atkv.

Breyttir seðlar listans reyndust vera 551

Einstakir frambjóðendur flokksins fengu

atkvæðamagn svo sem hér segir:

Bjarni Benediktsson	16.380	4/16
Björn Ólafsson	15.106	3/16
Jóhann Hafstein	14.340	9/16
Gunnar Thoroddsen	13.327	9/16
Ragnhildur Helgadóttir	12.326	3/16
Ólafur Björnsson	11.309	14/16
Ásgeir Sigurðsson	10.282	4/16
Angantýr Guðjónsson	9.237	4/16
Sveinn Guðmundsson	8.232	11/16
Davíð Ólafsson	7.210	9/16
Auður Auðuns	6.188	3/16
Kristján Sveinsson	5.165	2/16
Pétur Sæmundsen	4.135	11/16
Birgir Kjara	3.111.	10/16
Ólafur H. Jónsson	2.085	11/16
Sigurður Kristjánsson	1.058	10/16

Ógild atkvæði reyndust vera 521

Auðir seðlar 448

Borgarfégetinn í Reykjavík, 14. júlí 1956.

Dr. Kristjánsson

Orðlaok 22. maí 1956

Heerra dómsmálaráðherra Bjarni Benediktsson

Gods vin!

Beslu þókk fyrir síðustu samfunði.

Mér er kunnugt að þessa dagana munu þú hafa mörq bréf, tilmæli og áskir um að veita Þra Kristins-
syni sýslumannssembættið í Þingeyjar sýslu,
og skrifa ef þessar línur þú til áréttlingar.

Þú síðari á hefir þú gegnt störfum em-
bættisins með Júlíusi Þavósteen og í forföllum
hans, og áumid sér slíkar vinsældir og áskorad
franst allra, að það eru ekki aðeins vit sjálfstá-
ismenn, heldur jafnt Framsóknarmenn eta annara
flokka, sem eindregit áska að hann fái em bætti
í öllum öðrum fremur.

Það yrdi þú mjög vinselt, ef þú getir veitt
honum það. Hinsvegar er mér ekki kunnugt eflir
hvad fastskordutum reglum so farið við veitinguna,
og má þú vera, að áskir okkar séu að þú leyfi
tilgangslausar, og er þú ekki um það að fast.

Með vinsemi og virðingu.

Jón Sigfússon

P. L. Þelfossi, 25/5 '56

Heiðræði vinur!

Heill og sœll!

Ég veit, raf þú, í önn kosningahúðar, munir
veita starf eftirlitsmanns með bifreiðum hér í Þelfossi mi
í næstummi. Meðal umsaliyenda er Páll Sigurðsson, þannur
er Sigurðar í Elraungröndi, vel menntaður í þessari grein,
áætlaður, lípur, samvirklausamaður og réttlátur. Auk þess
framúrskarandi hollur þegn og góður sjálfstjórnamaður, sem
er áætlaður aukakostur í þessu máli, þegar annað er á gætt.
Þandi þú ert í þetta, á gætt ráðgjafi og lét þig vita, að öllum
þessum mönnum hér myndi gætt þess, af þessu fermissi stöf-
nunni.

Óska svo allra heilla í kosningunni þessum. Hér
í sjúkum völdum framur batnandi er hill
Með kosunum þessum

Þinnar Jóhanna
Ólafsdóttir

BELLEVUE STRANDHOTEL
KLAMPENBORG

Kbh. 7. febr. 1956.

Góði vinur,

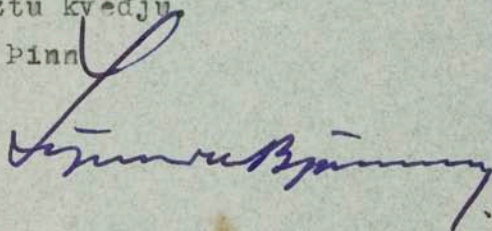
Bestu þakkið fyrir síðast hér í Höfn. Ég kemst ekki heim fyrr en eftir 2-3 vikur. Svo er málum hagað að ég xgríx við Ólöf Pálsdóttir giftum okkur s.l. sunnudag. Átlum við okkur að skreppa til Ítalíu á morgun.

Vona að þetta baki flokki okkar engin óþægindi. Ef brýna nauðsyn beri til þess að hafa samband við mig þá veit Hálf dán Bjarnason í Genúa sennilega um mig.

Bið svo kærlega að heilsa konu þinni.

Með bestu kveðju

Þinn

17 Febr.

Kæru vinir:

Þá fyrst og fremst: þeslu þakkið
fyrir sívast og öll ykkar elskuleg-
heit — Mikil má það hafa verið
áþakannlegt fyrir ykkur að þurfa
að smíða við til Noregs aftur þegar
þið höfðud Reykjavíkur beint undir
fótum ykkar, og blessað litlu
börnin að verða fyrst þessum
vandræddum — Þá, þar komst
kennan okkar loksins: það
heylaga! Svó lík á eftir veit
maður hver orður hvar skabel
skal staa! Þáau komu hugað
fróðfródag eftir messu, alveg
yfirkominn af ást og addánu, hann
að minnstakosti — Af vissum ástæðum
vitum við að mannaásmunum
hafið ekki hugmynd um nina

slíka fjörvið þegar hann fór
heimsanad. — Og mið sé þau sudur
á Ítalíu í grenjandi stóthrit, þar
sem íslöj breiðast um alla þolla
og mannfólkvið þröknaðir í
kuldá þróunum samman. —

Ét þú veit ég hvað fjandi er
ómissandi í þinginu, en mið
þínok þad þeir linnis barbarism
ábyggðar lypsi að hlampa svona
þó bláðinn, eins og í skuldur
— Þegar Váldyr fékk boefið frá
þorsteini fannst honum bara
að hann þyrfti að stjórta þeim
á skuldinni. Ég þyrfti að nota
allan minn sáunfermygarkraft
þíu vargastkap til að þó hann
þer vrtalega ekki einhverjum
mann að þó í þessum elite-
flokki til að hlampa undir

Skodsborg Badesanatorium

Skodsborg - Danmark

Þaggaum með þorsteini þegar
ú liggur, mér sýndu þú goða það
þ. 15 = og hefur þú þó vist nok að
gera — Ég er ekki að rekast í
þessu við þig þegar minn
af, þú þú ett kominn í Stjórn
Arváturs, þú stjórna þar hefur
aldrei skipt sér af mannaáráttum
við blátt. — En þetta er einn af
höfuðlaus her stað af Valtýr
virkur sér þú, og veldur þó þú
honum stað áhyggjunn og eyðslu
þorsteini er ágætis mætur, en
í honum heilum míni allt. —
— Mikið er það raunalegt með
okkar ágata vin þínu hvað
hann er áhugalaus í og fánúman
lega kornlaus í þessu staði
af þó lítum við svo átt að

Telefon: Skodsborg 200

bláðamenskan sé hans úlykkelig
Korleghed — En láðum það ann vera
þó hann sé verkasmár og hirti
sitt kaup fyrir Samu og ekkert —
hitt er svo miklu verra head
þetta verkur demoraliserandi á
mannskapium —

Svo fyrirgefist þetta fávísri
konu, og endá eg þessur
líum með þri ad segja
notri þri eius og Pilatus:
"Það sem eg hefi skrifad
hefi eg ekki skrifad!" —
þú skilgist!

Verid þú marg blessud
Kristin

Man ekki
gömunafind!

Skodsborg Badesanatorium 14/2 '56

Skodsborg - Danmark

Kæri vinur Bjarni Benediktsson og fjá
vit hjórum þékkum ykkur fyrir
áhriflega heimsólin á dögurum
þegar þið vænd hafi á fest- og fjá
"þöðuna" sem bjóðu Bjarnar
færðu okkur fjá ykkur - og sem vit
eigum handrætturum eum.
Síðan og fór að heimsónum þum og at
máli vit þingmanns Sæfjeldis,
kælis Jib. í tafandi vandræðum sem
ey hef leurt í, fjá ey hef þannat af lefu
fram til elokts á innáðum förmum árin
smávegis eign minna. Dæðum syðnaðum,
sem er aftur ím hvið föðir minna. Ekk 4000
Danish krónu. Þuggu Sveinbjörnsson
hefi gegnd þessa þjómur minna á undanföru
um árin. Síanus þum þing at til Skodsborg
á sunnudeginum var átti. Hafi leitt um og leiti
mig at máli. En þá vildi svo ille til at ey

Telefon: Skodsborg 200

vissi eldri vögu gegnilega lúðing
le' i þessari lítlu aðlöðingun minni, þú
aldrei veitir veinum rélegja fjárfestinga.
En á morgun Lil Hafnar í dag og þúttu m.c. Þessu
i veitir þú. Hann sagði mér at eg hefði
fund vöngt veit þessu lítlu aðlöðingun
minni. Hafni veitir hann mér ei ein línum
hefði veitir á minni veit. Og auk þess
var þat misminni þig mér at eg
hefði fund fjárfing þess veitir á minni
og eldri veitir gegn þessu lítt þessu lítt
veitir. En fjárfing var þat eldri, heldri
ein skona þess veitir. Þess
þess veitir á minni veitir þessu lítt
veitir at selja þessu lítt 700 af þessu
þess veitir á minni veitir þessu lítt.
þess veitir á minni veitir þessu lítt 4x700
veitir. og á minni þessu þessu lítt
þess veitir á minni veitir þessu lítt
veitir at selja þessu lítt þessu lítt þessu lítt
i þessu veitir.

Skemfuð vinnu minna þessara
Þessum er í gæðum, og ástæða þess er
þannig ástæða, þá þessum vinnu þessum
á hafa ákveðið að þessum er í gæðum
leiddur þessum. Þessum er ástæða þessum
: vörðum þessum þessum þessum þessum þessum
elnum í einu þessum þessum þessum þessum
af líl þessum.

Íl þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum

Þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum

þessum þessum þessum
Vallur

Var í þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum

Skodsborg Badesanatorium

Skodsborg - Danmark

En eldri e alt heit hiid emu. Ey
skunfari þú igrú heitlangt reitinn
fars e aðalinn og heit þúg at veri þessum
in þessu - reus og re' emi, at þú reusit heit.
þessum, en þúg og urinnis seudisoti
i dag umdagati og at heit þú þess heit
orid effer i heit þú reusit i seudisoti
i Skodsborg reus heit þú. Og þú þess þú og
þess. reus er umreittinn uminnis heit en
heit þessum. þess ey mi þess eydtagh
at þess þess þessum at heit þú i dag
þessum at heit þú þess reit þess at
heit e urinnis heit þessum. Seudis
öll at heit og þessum at heit þessum
þess og heit þess reit þessum. Þess heit
at at heit þessum heit þess i heit
þessum, þú þessum þessum.

Telefon: Skodsborg 200

Stenfurir umi minnum þessum.
Þessum er ég, og aðrir þeir er
þannig á leið, þó þessum er minni þessum
að hafa á minnum leið þessum er ég er
leiddur þessum. Þessum er minni þessum
í vörðum þessum þessum þessum þessum þessum
elsturnum í einu þessum þessum þessum þessum
af líkum þessum.

Sto svo þessum í þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum

Ég hef á minni leið þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum

þessum þessum

Vallir
Var í þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum

Skodsborg Badesanatorium 18/2 '55

Skodsborg - Danmark

Vinnu Bjarni. -

Ey fékk í gær miðilíkadagstíðir í Mezzanin
í fyrri vikni. Síðasti helgi en á því leyfir
skrifaf leitarar þar - þessum hafi lokað
við þig og þú leitað i leitararum Social
ei til að gefa þér. En rekur reygir með á
fi leitarar þar í lag i leitararum höllu þess
- miðli. Er og litið skrifaf þessum
skrifararum þess. i mezzanin. og eyndi
hafi litið þessum. sá þú þessum. "Hú þessum
þessum ut þessum" er hafi þessum. þess
þessum i dag er þessum þessum. þessum.
þessum Hallgrímsson sá þú þessum. þessum.
"Þessum þessum þessum" er þessum þessum
og þessum þessum. Þessum þessum er þessum
þessum. þessum þessum. þessum þessum.
þessum þessum. þessum þessum. þessum
þessum þessum. Er ey er þessum á þessum
á þessum þessum þessum. þessum.

Telefon: Skodsborg 200

Skodsborg Badesanatorium

Skodsborg - Danmark

nothka þessu, svo og fulli elsti;
sami fandi fjötlaga eftir d og e keminn
heims. þá fannst þá þessu. veðla þín
sem kemur í þetta heft hjá mér. Hef þu þessu
Kæmus sé vel í næsta hefti.

Elsti laund u.f d þessu lígundur
alri á þessu minni. Hef eldri þessu
þá þessu minni d þessu minni alri
þessu minni þessu þessu minni þessu
sem þessu minni þessu minni þessu
þessu minni þessu minni þessu minni
þessu minni þessu minni þessu minni
þessu minni þessu minni þessu minni

Hvad þéttist af „vinski-þjórn“-plan
Hermanns? og hvernig er þessu?
Ker þessu þá þessu minni þessu
þessu þessu minni
Líði þessu alla daga vel. Þessu
einlægur Valbjörn

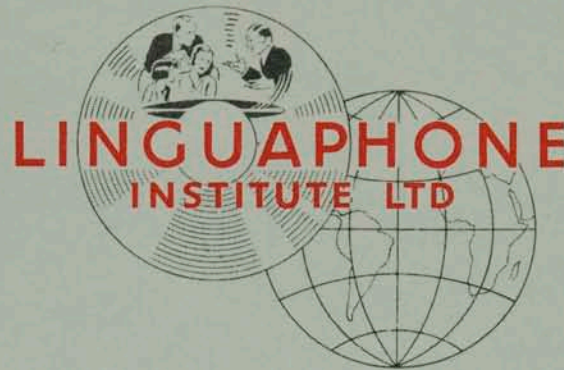
Telefon: Skodsborg 200

Tel.: REGENT 4347/8.
Cables: LINGUAFONE, LONDON.
Teleg.: LINGUAFONE, WESDO, LONDON.

Joint Governing Directors:
J. E. ROSTON, M.A.
S. A. ROSTON.
J. A. H. HORTIN.

Managing Director:
K. M. MURPHY, B.A., F.I.L.

Directors:
A. S. RIDZ.
L. S. HILLMAN.

LINGUAPHONE HOUSE
207-209 REGENT STREET
LONDON W.1

Courses in:

FRENCH	ESPERANTO
GERMAN	ENGLISH
SPANISH	PERSIAN
ITALIAN	HINDUSTANI
PORTUGUESE	ARABIC
RUSSIAN	CHINESE
POLISH	HEBREW
CZECH	GREEK
SWEDISH	EFIK
NORWEGIAN	HAUSA
FINNISH	MALAY
ICELANDIC	JAPANESE
IRISH	BENGALI
DUTCH	SWAHILI
AFRIKAANS	LUGANDA

22nd March, 1956.

Herra Bjarni Benediktsson,
Menntamálaráðherra,
Stjórnarráðid,
Reykjavik.

Dear Mr. Benediktsson,

Under separate cover you will be receiving a presentation set of a Linguaphone Icelandic Course to mark the occasion of the first publication of this Course by the Linguaphone Institute.

I take this opportunity of remembering the wonderful reception which you accorded me when I was in Iceland and I have very happy memories of the country and the people.

I am,

Yours sincerely,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'K. M. Murphy', is written over the typed name of the Managing Director.

Managing Director
THE LINGUAPHONE INSTITUTE LTD.

KMM/DL.

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

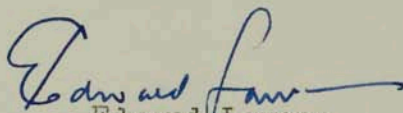
Tel Aviv, Israel
January 11, 1956

Dear Friends:

We are most grateful to you for your kind Season's Greetings which we found on our return to Tel Aviv from our trip to the Continent.

May we send our belated but nevertheless very sincere wishes for a happy and prosperous New Year.

Sincerely,

Edward Lawson

His Excellency
The Minister of Education
and Justice
and Mrs. Benediktsson,
Reykjavik.

10p. 6/4 '56

Gæði vinur

Þakka bréf þitt 19. f.m. Halldór er mi kominn heim og farinn að
uppfraða og uppröfa sínu lið. Formaður kaupfélagsins kemsk ekki
til fundar við hann vegna þetta við Töflucuru, sem gengur hér í kaup-
tíminu. Þann mun þú skjólega hafa leitað fréttu hjá honum símlíðis.
"Druggur flakksmaður skhas varð á heysandi að þínu dala þeirra Stelli-
salerns og Fríðriks í Hlíð þar sem að himu fyrrefudi sagði hinum
síðar nefnda nýjustu fréttis eflie Halldóri. Um framboðid hér hjá
Fransísku sagði hvern að ákveðið hefði verið fyrir suman að Táll 7. of
Halldór yrðu afste onum listhaus en Tónvab Árnason lögfrádingur
ulanníkisráðherraus í 3. keli. Ekki hefði verið ákveðið hver yrði
í 4. keli og yrði það boðið undir heimamenn í hjós dæminu. Hér
hefur þú orðinnur gengið að Táll á Refsklað yrði á listanum en
mér þykir það ísternilegt þess sem að með þeir yrði gengið um of
fram hjá þeim suman heidas. Þá sagði Stelliusalern eflie þómu
heimild að Steingrímur tæki + við embætti leiuatar málalýjóra
og á þann þenk. Þú ekki að verða í þinni nýju sljórn á
"Kasleik heimilinu". Þá gat hann þess að Halldór teldi að Fransísku
munði mæjja sludningur jafuadarmanna til sljórnasmyrnunad.
Mun það sagl til að frida þá boður sem illa geba þatt sig við
kamslarf með komminislemu.
'Eg líð þvo á að meðsljórnin verði að ráða fram úr framboði Sjálfslædi
flakksins hér og vegna að leypa málid á þann hvatt að báðri aðilar
suman og monðau Krújörvalus heidas geli við unad. Þáaltridid
er þó að leypa Gerdoushniel þeirra Sveius og Helga og geba vikid

þeim börðum til hlíðar með góðu, þávi að það er öldungis og með
öllu þeirðingarlausu að þenda þá fram einu þinni erufsa. Ég veit
ekki um neinu þennu þinn þyktis vænlegri í 1. þæli en þig og
mum veita þeir þannu slúðring og alla þá fyrir greiðslu þennu ég
get veitt. Hins vegar er auðkætt að framþað af þönnu hálfu í 1. þæli
er þeirðingarlausu ef ekki væst við um auð þætti við þá þennan heidd,
Ég hef talað við þessa Sigmar á Skeggjastíðum þennu er ein dreginn
slúðringum þennu. Þessa Jakob þennu vænlega þennu frá
þennu í þessum mánuði og öllu þá að veita að þafa þal af
þennu áður en þannu heldur þennu. Gunnar Þósson kaupm. sllas
að mæta í laudsfundinum. Þannu er áhugasamur og líklegur til
þess að geta þafa einhver áhrif á unga fólk þess. Þá þess þafa
þal af þennu. Ekki veitast allir elka Halldór þess í þessum. Ekki
veit ég þannu hvar þetta óauögða fólk þess þess í flekk við næstu
þessum, en maudþyulegt er að athuga vel hvort ekki megi vinna
ein hverja til fylgis. Þennu möguleika munu Gunnar þess þessum
en flestir aðrir og þess maudþyulegt að þess þess og hvelja til
framkvæmda. Þess held ég að um þetta þá ekki meira að
segja. Ekki verður þó ófrúkil áhersla lögð á þá maudþyulegt að í
1. þæli þess þá maudþyulegt fullfar til að mæta þá þessum Þessum
á þessum og jafnþessum þessum á að tala máli flekk þess við fólk.
Þessum þessum vel og þessum maudþyulegt veitast þessum þessum í
þessum þessum. Þess þess velkominn til þess þess þessum
í þessum. Með þessum hvelja og þessum þessum til þess og þessum þessum.

þessum

Þessi Þessum

Prívat

Varnarferdi 2. júní
1956

Crati Björn!

Sendi þjó þessa únsákers um
nafnbreytingu sem þú hefur
um þu vort afgreidd "með
krati". Maturinn x "ö kjörskris
er þú hefur sett athugasemdir
mit þessu. Þess vegna þyrfti
ritun. Semvilega þu sendu
skreyti til mannsins (sta
kjörstjórnar?) um þu nafn-
breytingu hans og borgar-
nyttu sjá í lagi.

Þetta allt vegna þess
þu ritu athvati mannsins
- og skert meginu rit missa.

Þessu þagna sendi ^{þó þjó} þetta

beint - svo þú sjá meir um
þ þetta komist í gegn
því 24. Vonu að þú
missirtrú ekki.

með bestu kveðju

Áni G. Teylands

Bjarni:

Viltu láta þetta bréf ganga
til Ólafs Þ. - Jég er elkri &
heyr þú ein snig, en vil þú firt
viltu at ávátur eytra fyrir von-
lausu fram bati Sveinu, og þyrt
og þyrt nærri frá P. F. &
þortum kaupfl. tjóra. Því vilja
10 sínum heldur at Sveinu
verti: í fram bati heldur en
þú þig verti vakum upp aftur!

Jakob próf skafi.

Kom til mín í gæð, þá
þjórn taka 100 úndi
mót þess lokni.

Vinsamt.

Þú. G. Þorláksson

Landssíminn

SÍMSKEYTI

Eyðublað 1 d.

JUSTITSMINISTER BENEDIKTSSON

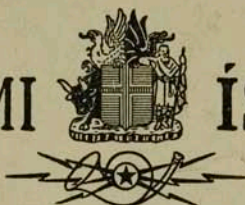
REYKJAVIK -

Móttækis

1649 24 FEB 56

Athugasemdir símapljóna

LANDSSÍMI ÍSLANDS

Símanúmer ritsímans:

6411: Varðstjórinn, fyrirspurnum um símskeyti svarað

Símanúmer ritsímans:

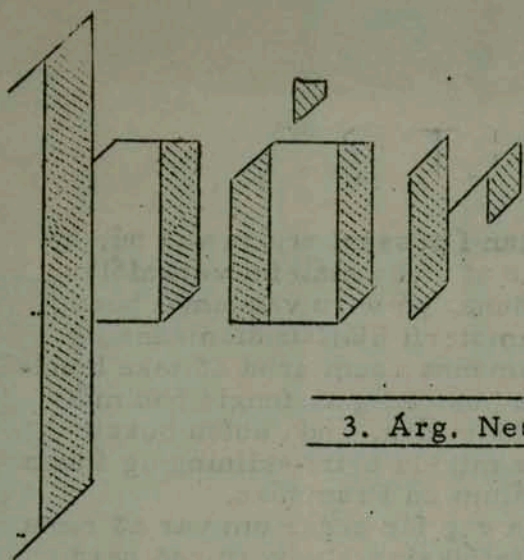
1020: Afgreiðslan, tekið á móti símskeytum

Mótt. af

167/24 SKODSBORG N185/24 23 24 1655 VIA GN -

TAKKERDIT BREV FRA 20 BIFALDER DIT ARRANGEMENT
BLADHUSET VAER SAA GOD IGNORER MIT SIDSTE BREV
KOMMER MULIGVIS IITE - VALTYR

Björn & Björn Bjarnas

HRÆÐSLUBANDALAGIÐ SPRAKK Á NORÐFIRÐI.

Á framboðsfundinum í barnaskólahúsinu á Norðfirði á miðvikudagskvöldið leiddu frambjóðendur saman hesta sína eins og gengur og gerist.

Þótti mönnum, sem mikið hafa fylgst með framboðsfundum hér í bænum í mörðár, það einkenna fundinn og undirtektir manna á honum, hversu Framsóknarframbjóðendurnir fengu óvenjulega lélegar undirtektir, en frambjóðendur Sjálfstæðisflokksins mun betri en títt er á þessum stað.

Þóttu ræður Sjálfstæðismann málefna- legar umfram andstæðinganna, en mestur ræðutími Eysteinn Jónssonar og Lúðvíks Jósepssonar fór í karp um það, hvort Lúðvík væri sendill til Eysteins eða hann væri hestasmali og Eysteinn þá truntan, sem hotta þyrfti á.

Fannst fundarmönnum smekkvísinn við hæfi hinna virðulegu alþingismanna.

Fróðlegur þótti mörgum óskalisti Lúðvíks Jósepssonar, en hefðu þó heldur kosið, að eitthvað nær raunveruleikanum hefði verið á boðstólnum hjá þeim góða manni.

Það raunverulegasta, sem Lúðvík flutti fram var annars um flugvöllinn í Neskaupstað, sem er mikið áhugamál okkar allra saman, eins og Lúðvík tók fram. Einnig um hann var karpað, hvor þeirra Eysteins eða Lúðvíka hefði greitt fyrir því, að hægt væri að hefja þar framkvæmdir. Lúðvík upplýsti, að Eysteinn hefði þurft að samþykkja lántöku, sem bærinn útvegaði eða veitti til verksins. Formlegt samþykki sem fjármálaráðherra. En hann gleymdi auðvitað að geta þess, að það er Ingólfur Jónsson, sem er flugmálaráðherra, og sem þessvegna þurfti að gefa út leyfi það, sem formlegt samþykki Eysteins þurfti á. Það er því ráðuneyti Ingólfs, sem fyrst og fremst hefir greitt fyrir þessu máli, og flugmálastjóri, sem er beinn undirmaður Ingólfs.

Það er ekkert undarlegt, að það skuli koma í hlut Sjálfstæðisráðherra að láta hefjast handa um flugvallargerð bæði hér og á öðrum stöðum á landinu. Það eru Sjálfstæðismenn, sem alla tíð hafa haft forystu um flugmál landsins, þeir áttu mestan þátt í setningu laga um flugvallargerð víðsvegar

um landið.

Það er frekar, að staðið hafi á fjárveitingu til þessara mála, en Framsóknarmenn þykjast á stundum hafa haft alla forystu um þau mál ríkisins undanfarin ár. ÞÓR vonar, að flugvallargerð þessi megi takast sem best, og að samgönguöryggi okkar megi aukast að mun frá því sem nú er. Það er skemmtilegt, að hægt skuli að seysa svona mál með samtökum bæjarbúa og þá einkum bílstjóra, sem sennilega munu láta standa inni nokkuð af aksturslaunum sínum við verkið í sumar. Það kemur sér þá vel, að þeir eru vanir því að alheimta ekki daglaun að kveldi hvers dags.

Í fundarlok sprakk svo blaðran.

Eypór Þórðarson, sem eins og kunnugt er, er einn af forystumönnum Alþýðuflokksins í Neskaupstað, fyrrverandi bæjarfulltrúi hans, bæjarstjóri og frambjóðandi til Alþingis lýsti því yfir í tíma bæjarmanna að loknum ræðum frambjóðenda, að hann léti ekki flokksforystuna í Reykjavík setja sig í poka og selja atkvæði sitt Framsóknarflokknum hér í kjördæminu. Hann mundi því kjósa eins og honum sjálfum sýndist, og það yrði ekki Hræðslubandalagið heldur myndi hann kjósa Lúðvík Jósepsson, enda þótt þeir væru ekki né hefðu verið neindir vinir.

Eysteinn Jónsson gaf þá yfirlýsingu um það, að Eypór hefði gert sér orð um það, að hann kysi ekki Hræðslubandalagið nema Eysteinn veitti honum vissu embætti fyrir trinitatis.

Varð af þessu hark mesta og háreysti, en fundurinn hafði farið vel fram í hvívetna fram að þessu.

En yfir háreystina heyrðist þá hvellur inn, þegar Hræðslubandalagið sprakk á Norðfirði eins og pappírspoki, sem strákur hefur erblásið upp og sprengt með hveli milli handa sér.

ÞÓR má einu gilda hvorn andstæðinga Sjálfstæðisflokksins Eypór kýs, fyrst hann dró ekki þá einu rökréttu ályktun af fyrirlitningu sinni á atkvæðabraski Hræðslubandalagsins og ákvað að kjósa aðalandstæðing þess í þessum kosningum - Sjálfstæðisflokkinn.

Abyrgðarm.: Karl Karlsson.

UM HVAD ER DEILT ?

Það er óhætt að fullyrða, að kosningarnar, sem framundan eru, hafa komið talsverðu róti á hugi manna. Sumir gerðu sér í hugarlund, að áhugi manna fyrir stjórnmalum væri heldur lítill um þessar mundir, en það hefir komið í ljós, að flestir þeir fundir, sem forystumenn stjórnmalaflokkanna hafa boðað til víðsvegar um landið, hafa verið óvenjulega vel sóttir.

Hér í Neskaupstað hefur fundur sá, sem Sjálfstæðisflokkurinn boðaði til nýlega verið best sóttur þessara funda, og ræður þeirra Bjarna Benediktssonar, dómsmálaráðherra, og Jóhanns Hafstein, bankastjóra vöktu meiri athygli, en nokkrar stjórnmalaræður hafa vakið hér um slóðir um langt árabíl.

Þar sem bæjarblöðin í Neskaupstað hafa skrifað um fund þennan þykir hlýða að ræða nokkur atriði, sem þessir forystumenn Sjálfstæðisflokksins, ræddu á fundunum á Austurlandi.

HIN STÓRSTIGA ÞRÓUN.

Bjarni Benediktsson ræddi nokkuð um þá augljósu staðreynd, að lífskjör manna eru svo miklu betri á Íslandi í dag, en þau hafa nokkru sinni verið, að enginn kynslóð kemst þar í nokkurn samjöfnuð við.

Það er eins og landinu hafi verið gjörbylt á tveim síðustu mannsöldrum, frá miðalda atvinnutækni til nútíma stórframleiðslu frá torfkofum til íbúðarhúsa almennar en nokkursstaðar annarsstaðar með fullkomnum nútímabrag og fyrsta flokks frágangi til vinnu og efnis, félagsleg þjónusta þannig, að enginn þarf að óttast, að fjárhags vegna fái hann ekki þá læknishjálp t. d., sem besta er hægt að veita, öllum tryggður ókeypis aðganur að mentun við hvers eins hæfi.

Þetta er verk kynslóða, en þótt Íslendingum þætti til um framfarir landsins um 1930, og töldu þær þá jafnvel furðulega miklar, þá hafa þó skrefin orðið stærst síðustu 17 árin frá 1939 - einmitt það tímabil, sem í stjórnmalum framar öllu öðru einkennst af því, að Sjálfstæðismenn hafa haft úrslita áhrif á stjórn landsins. Sjálfstæðisflokkurinn hefur átt þátt í öllum þingræðisstjórnnum, sem myndaðar hafa verið þetta tímabil.

Þrátt fyrir þetta hefir Sjálfstæðisflokkurinn ekki haft meirihluta aðstöðu á Alþingi, en hefir orðið að vinna með öllum stærri þingflokkunum á víxl. Eins og vænta má hefur smastarfið verið misjafnt. Stundum gott, en stundum á annan veg.

SAMVINNA Í STJÓRN STEFÁNS JÓHANNSS.

Formaður Framsóknarflokksins lýsti því í flokksþingsræðu í vetur, að til samstarfsins við Sjálfstæðisflokkinn og Alþýðuflokkinn hefði verið stofnað 1947 í þeim tilgangi af hálfu Framsóknarflokksins að einangra Sjálfstæðisflokkinn, svo Alþýðuflokkurinn og Framsóknarflokkurinn gætu náð saman.

Reynslan í þessari stjórn var sú, að þegar um var að ræða málefni verkafólks við sjávarsíðuna, þá voru vandamál þess leyst með samstarfi Sjálfstæðismanna og Alþýðuflokksmanna, sem urðu að taka höndum saman til þess að geta fengið þau mál afgreidd í ríkisstjórn, enda höfðu þessir flokkar báðir mikklu betri skilning og áhuga á þessum málum en Framsókn.

Á sama veg fór þegar um var að ræða málefni sveitafólksins. Þá voru það bara Sjálfstæðisflokkurinn og Framsóknarflokkurinn, sem urðu að vinna saman og mættu litlum skilningi hjá Alþýðuflokknum.

Loks fór svo, að Alþýðuflokkurinn dró sig út úr stjórnmalum, eins og það var kallað eftir kosningarnar 1949, sem flokknum þótti vera sér óhgstæðar. Sjálfstæðisflokkurinn varð þá að leggja grundvöll að samstarfi við Framsóknarflokkinn með myndun minnihlutastjórnar, sem lagði fram róttækar tillögur í efnahagsmálum, sem eftir nokkurt þref voru samþykktar á Alþingi, og hafa verið grundvöllur þeirrar fjármálastefnu, sem síðan hefur verið fylgt af núverandi og síðustu ríkisstjórn, og hefur meðal annars verið aðalundirstaðan undir góðum efnahag ríkissjóðs.

Svo fór um sjóferð þá. Hermann ætlaði að einangra Sjálfstæðisflokkinn, en Alþýðuflokkurinn flosnaði upp úr þátttöku í ríkisstjórn, og hefur síðan troðið helvegi Hannibals, og loks gengið í Framsóknarflokkinn, og er orðinn þar undirdeild, sem óvíst er, hvort getur tekið upp sjálfstæða tilveru á ný.

En af þessari reynslu geta menn svo gert sér í hugarlund, hvernig aðaldeildinni og undirdeildinni mundi ganga að vinna saman að málum, sme til þjóðþrifa horfa og þjóðarheildina varða.

SAMSTJÓRNIR SJÁLFASTÆÐISMANNA OG FRAMSÓKNARMANNA.

Fyrir kosningar 1949 talaði Framsókn mikið um það, að ekki væri unnt að vinna með Sjálfstæðismönnum í ríkisstjórn. Þess vegna bjó hún til ágreiningsefni, sem aldrei hefur verið minnst á síðar, en eftir kosningar myndaði Framsókn stjórn Steingríms Steinþórssonar með þátttöku Sjálfstæðisflokksins eins, og til þess að koma fram tillögum Sjálfstæðisflokksins í efnahagsmálum.

Á þeim grundvelli hefur verið byggt síðan í þeim efnum, en eftir kosningar 1953 myndaði Ólafur Thors ríkisstjórn með þátttöku Framsóknar. Sú stjórn situr enn að völdum, en síðari hluta vetrar tók Framsókn að ugga um hag sinn, ef beðið væri eftir kosningum á réttum tíma eða sumarið 1957.

Mikil skelfing virðist hafa gripið flokk þennan við úrslit kosninganna 1953. Því tíminn lét í ljós ótta um, að Sjálfstæðisflokkurinn kynni að vinna 10 - tíu - kjördæmi af Framsókn í næstu kosningum. Kenndi flokkurinn því um, að áhrif Sjálfstæðismanna

í ríkisstjórninni væru of mikil, og Framsókn yrði sífellt undir á þeim vettvangi.

Stjórnarsamningur þessarar ríkisstjórnar er afar frjálsslyndur og stórhuga og fjallar um að mestu stórfeld átök til hagsbóta fyrir þjóðarheildina, einkum á sviði atvinnumála. Má þar fyrst til nefna raforkumál, sem stórvirki er verið að vinna í, enda þótt deila megi um einstakar úrlausnir eins og t.d. Grímsárvirkinna. Algjör samvinna í varnarmálum og Framsókn fékk þau til meðferðar í sínu ráðuneyti.

Framsóknarflokkurinn fékk aftur á móti þá flugu, að Þjóðvarnarflokkurinn mundi draga til sín nokkuð af atkvæðum hans vegna stefnunnar í varnarmálunum. Þetta var það, sem flokkurinn fyrst og fremst óttaðist að valda mundi slæmri útreið hans í kosningunum. Þjóðvörn gæti fengið fáein atkvæði frá Framsókn í kjördæmum, þar sem flokkurinn væri tæpur fyrir Sjálfstæðisflokknum. Þess vegna var nú gert yfirboð í kapphlaupinu við Þjóðvörn. Framsóknarþingið samþykkti í marz í vetur að endurskoða skyldi varnarsamninginn með það fyrir augum, að varnarliðið hverfi úr landi og verði endurskoðuninni fylgt eftir með uppsögn samningsins. Jafnframt var samþykkt að slíta stjórnarsamstarfinu við Sjálfstæðisflokkinn. Í lok síðasta Alþingis var þessi flokkssamþykkt síðan keyrð í gegnum þingið með velviljaðri hjálp kommúnista, sem sáu sér leik á borði að stuðla að því, að Ísland yrði sér til minnunar á alþjóðavettvangi. Reyndar lýstu kommúnistar yfir því, að þeir væru andvígir fyrri hluta ályktunarinnar, sem fjallaði um áframhaldandi stuðning við Atlantshafsbandalagið og gþátttöku í því, en til þess að fella ekki síðari liðinn, sem fjallaði um brottflutning varnarliðsins, greiddu þeir áliktuninni atkvæði. Þetta bandalag starfaði því af þeim heilindum, sem búast mátti við.

HRÆÐSLUBANDALAGIÐ.
Flokksping Framsóknar gerði fleira en nú hefir verið sagt frá. Það bauð Alþýðuflokknum upp á algert kosningabandalag í kosningunum, sem Framsókn ætlaði að stuðla að, að yrðu fram að fara í sumar, ári áður en til stóð að lögum. Þetta bandalag hefur verið samið um milli flokksformannanna Haraldar Guðmundssonar og Hermanns Jónssonar. Eysteinn Jónsson hefir lýst því, að til þess að bandalagið liggja almennt gengur undir nafninu "Hræðslubandalagið" - nái tilgangi sínum, að fá kjörinn meirihluta þingmanna, þurfi flokkarnir "að sameinast algerlega í kosningunum" þannig, að Alþýðuflokkurinn líti á sigur Framsóknarflokksins sem sinn sigur og Framsóknarmenn líti á sigur Alþýðuflokksins sem sinn sigur.

Við þetta er tvennt að athuga. Í fyrsta lagi það, að Hræðslubandalagið gerir ekki ráð fyrir neinni aukningu flokka þessara, heldur er þessi yfirlýsing byggð á útreikningi prófessoranna Gylfa Þ. Gíslasonar og Ólafs Jóhannessonar samkvæmt kosningatölunum frá 1953. Samanlagt höfðu þessir flokkar 37,4 o/o gildra atkvæða 1953. Ef hægt væri að leggja tölu atkvæða, þ.e.

tölu kjósenda tveggja flokka saman með einföldu samlagningardæmi - jafnvel þótt samlagningarvélur séu notaðar - og fá út kjörfylgi nýrrar kosningasamsteypu, þá gæti þetta e.t.v. staðist, en samkvæmt umsógn Eysteins Jónssonar þó því aðeins, að enginn úr hvorugum flokknum bregðist. En þetta er ekki svona einfallt, enda kom svarið við "hinum algera samruna" strax fram, þar sem Lúðvík Jósepsson hljóp með Hannibal Valdimarsson í vasanum yfir í kommúnistaflokkinn, sem nú að innbyrtum Hannibal og fylgismönnum hans hefur steypst yfir sig enn einni gærinni, og kallast Alþýðubandalag. Auk þess er itað um 4 af 5 stjórnarmeðlimum félags Framsóknarmanna í Hafnarfirði, sem a.m.k. sögðu af sér trúnaðarstöðum fyrir flokkinn, þegar kunnugt varð um hið fyrirhugaða atkvæðabrask.

Í öðru lagi er það ætlun Hræðslubandalagsins að svíkja út þingmenn umfram það, sem því að réttu lagi ber eftir atkvæðamagni sínu samanlögðu, þá á nefnilega ekki að vera um "algeran samruna að ræða" heldur séu þetta tveir sjálfstæðir og óháðir flokkar, og svo vísdómslega á að sjá fyrir öllu, að annar flokkurinn fái aðeins einn kjördæmakjörinn þingmann, þ.e. út á atkvæði Framsóknar og leyfa Alþýðuflokksins í Reykjavík. Aftur á móti fái hann öll atkvæði Framsóknarflokksins þar sem engin von er um að þessir hræðslumenn fái kjörinn þingmann. Alþýðublaðið reiknar með að Alþýðuflokkurinn láti 2000 atkvæði til Framsóknar, en fái 7000 frá honum til að fylla sinn tómlega atkvæðamæli - með svikum. Með þessu fær Alþýðuflokkurinn allt að 3 uppþótarsætum fleira, en honum með réttu ber, en fyrir Framsóknarflokknum fer eins og 1931, að hann situr uppi með því sem næst kjósendalaus þingmenn.

Síðar hefir Alþýðublaðið sagt frá því, að Alþýðuflokkurinn fái 17 þúsund atkvæði í kosningunum. Samanlagt fengu flokkarnir um 29 þúsund atkvæði síðast. Eftir reiknaðferð prófessoranna verða Framsóknarflokknum eftir skilin 12 þúsund atkvæði, eða jafnmörg og "þínulitli flokkurinn" fékk í síðustu kosningum. Það er von að Gísli Guðmundsson teldi það hreinnt ekki lítinn flokk, sem fengi 12 þúsund atkvæði, þegar hann talaði í útvarpsumræðunum í vetur. Hann hefur verið að hugsa um væntanlega atkvæðatölu "næst stærsta stjórnarmálaflökks þjóðarinnar" í kosningunum í sumar. Annars verður skemmtilegt fyrir þá Hermann og Harald, þegar þeir fara að skipta með sér fengnum, og ræða -auðvita í fullu bróðerni - um það hve margir Alþýðuflokksmenn kusu Framsókn og hversu margir Framsóknarmennirnir voru, sem seldir voru Alþýðuflokknum. -

ENGINN ÁGREININGUR.

Þegar Framsóknarflokkurinn hafði ákveðið að slíta stjórnarsamstarfinu, var aðeins eitt eftir, þ.e. að finna ágreininginn, sem stjórnarslitunum olli.

Það hafði nefnilega enginn ágreiningur verið innan ríkisstjórnarinnar um lausn úr-

lausnarmála hverju sinni, sem ekki náðist samkomulag um við afgreiðslu málsins. Aldrei kom fram neinn ágreiningur um efnahagsmál eða varnamál allan stjórnartímann, sem ekki varð jafnaður og málin afgreidd sameiginlega, að minnsta kosti bar Framsóknarflokkurinn aldrei fram neina slíka tillögu.

Um efnahagsmálin var því gefin út yfirlýsing um það, að ekki hafði þýtt að bera fram tillögur í stjórninni, því Sjálfstæðisflokkurinn hefði ekki fengist til að sinna þeim, því þær hefðu skermt hagsmunum flokksmanna hans. Það voru sem sé til einhverjar tillögur, en þær hefðu beinst gegn hagsmunum allra flokksmanna í stærsta stjórnsmálaflokki landsins og því hefði hann ekki samþykkt þær í ríkisstjórn. Var það nú nokkur furða? En tillögurnar eru ekki komnar fram enn. Þær hafa aldrei verið til.

VARNARMÁLIN.

Um varnamálin fjölluðu Framsóknarmenn einir í þessari ríkisstjórn. Þeirra var ráðherrann, sem með málin fór. Og þeir ræddu þau mál lítið á stjórnarfundum. Auðvitað bar ráðherrana að gera ríkisstjórninni allri viðvart, ef ástæður á alþjóðavettvangi hefðu breyst svo, að ástæða var til að gera stórfeldar breytingar á stefnu ríkisins í milliríkjamálum og þá heslt varnamálum.

Genfarfundur þjóðhöfðingjanna leið án þess utanríkisráðherrann gerði nokkuð viðvart.

En þegar hræðslan greip Framsókn um það, að einhverjir fylgismenn flokksins myndu glæpast á áróðri Þjóðvarnarmanna og kommúnista og yfirgefa flokkinn og þannig ef til vill spilla fyrir kosningu fylgilitilla þingmanna hennar, þá snarsnérist Framsókn allt í einu og sá nú hvergi ófriðar bliku á lofti. Þó hafði utanríkisráðherra ekki einurð í sér að kunngjöra þessa skoðun þeirra á Parísarfundinum, en undirskrifaði yfirlýsingar fundarins um áframhaldandi auknar varnir.

En skelfing Framsóknar við atkvæðamissi er enginn heimsviðburður, sem gerir það að verkum, að unnt sé að rjúfa skarð í varnarkerfi þeirrar heildar, sem Ísland er hluti af, Vestur-Evrópa og Norður-Atlandshafssvæðið.

LANDHELGISMÁLIÐ.

Einasta málið, sem kommúnistar hafa haft á oddinum í þessari kosningabaráttu, er landhelgismálið.

Á fundi Sjálfstæðismanna hér í Neskaupstað gerðist Bjarni bæjarstjóri til þess að ympra á því á sinn venjulega smekkvísa hátt.

Af því tilefni m. a. notaði Bjarni Benediktsson tækifærið og fræddi nafna sinn lítilsháttar um það í allangri ræðu, sem öðrum þræði var hávísindalegs eðlis, en vakti svo mikla athygli fundarmanna, sem þó höfðu í nær hverju Austurlandi lesið nú um forystumenn þjóðarinnar í þessu máli, að þeir gáfu betra hljóð en jafnvel kommúnistar eiga að venjast hér - en þeir hafa til þessa skipulagt hvenær hljóð er gefið á almennum fundum og hvenær ekki.

Eftir þessa ræðu Bjarna Benediktssonar

hefir Austurland ekki minnst á mál þetta, svo þetta eina landsmál þeirra er nú hörfið úr landsmálabaráttu flokksins á Austurlandi.

Aðalatriði málsins eru þau, að Íslendingar hafa markað sér þá stefnu að fara eins langt og þeim frekast er unnt í því að færa út friðunarsvæði við strendur landsins, en setja sig ekki í þá hættu að þurfa að hopa með einu sinni gerðar ráðstafanir. Friðunarlínan frá 1952 er sett eins utarlega allstaðar við landið og hægt er með tilliti til Haagdómsins í máli Breta og Inorðmanna.

Íslendingar hafa verið brautryðjendur að því leyti að koma málum þessum á framfæri hjá Sameinuðu þjóðunum. Þar mun laganefndin gefa álit sitt í haust. Ef það verður okkur hagstætt, getum við notfært okkur það e. t. v. verður ló málna landhelgi viðurkennd. Ef álitid verður okkur ekki í vil þá erum við auðvitað ekki bundnir að því.

Það þótti því ekki tímabært að kveða upp úr með útfærslu friðunarlínunnar í vetur m. a. vegna þess að ætíð mpa þþuast við nægum þingvilja til að notfæra sér ýtrustu möguleika, sem eru til stækkunnar landhelginnar hverju sinni.

Það voru Sjálfstæðismenn, sem 1949 létu segja upp samningum, sem Danir höfðu gert við Breta um þriggja mílna landhelgi við Ísland. Það voru Sjálfstæðismenn, sem beittu sér fyrir setningu laga um vísindalega verndun fiskimiða, sem allar frekari aðgerðir í þessu máli byggjast áþ Sjálfstæðismenn settu reglugerðina um friðun miðanna fyrir Norðurlandi. Og loks voru það Sjálfstæðismenn, sem settu reglugerðina 1952 um friðunarlínuna, sem nú gildir.

Þeir menn, sem mest hafa unnið að þessu fyrir Sjálfstæðisflokkinn eru Ólafur Thors, Jóhann Þ. Jósefsson og Bjarni Benediktsson að ógleymdum baráttumanninum Pétri Ottesen.

Löndunarbann á íslenskum fiski í Bretlandi hefir ekki orðið okkur til tjóns vegna þess að það tókst að finna nýja markaði fyrir fiskinn, svo sem að hagnýta meir skreiðarmarkað í Afríku, frysta togarafiskinn í stærri stíl og tka upp söltun í ríkara mæli. Til þess að greiða fyrir þessu hafði Ólafur Thors t. d. forgöngu um, að fjölda mörgum útvegsmönnum var gert mögulegt að reisa fiskþurkunnarhús. afköst frystihúsanna aukin o. m. fl.

Það getur aftur á móti aldrei verið nein hættu í því fólgin, að til sé markaður t. d. í Bretlandi, ef svo stendur á á tímabilum að aðrir markaðir brygðust, en það verður aldrei neitt eftirgefið af réttindum okkar í landhelgismálinu til þess að fá þessu banni aflétt. Ekki hefir komið til orða að gera NEINAR tilslakanir á banni við umbúnað veiðarfæra fyrir skip neinna þjóða og engir samningar hafa farið fram milli þjóðanna um mál þetta. Hitt er svo annað mál, að alvitað er að Bretar hafa gefist upp, en eiga eftir að finn finna leið til að viðurkenna það, án þess að það verði um o háðukgt fyrir þá.

Á þessu stigi málsins hefir íslenski málsstaðurinn því þegar sigrað.
